

Tips and Tricks (Reconstruction)

חלק חשוב בהבניית הזהות הציונות לאומית היה שלילתו של הקיום היהודי הגלותי ויצירת ארכיטיפ יהודי חדש. לסטריאוטיפ היהודי-גלותי היו סממנים אנטישמיים ששירתו את היחס הפטרוני של המדינה כלפיו ואת חוסר הלגיטימיות שלו בעיני הממסד. הסממן הבולט ביותר בסטריאוטיפ זה הוא האף היהודי - הזיהוי הפיזי של "יהודי" מול "לא יהודי". בוידאו המוקרן, אפיהם של צמד האמנים אפי ואמיר, ישראלים החיים ופועלים באירופה, עוברים טרנספורמציה והם הולכים ונבנים לנגד עינינו כדי לשוות להם "מראה יהודי". זוהי הקצנת המאפיין האנטישמי אשר דרכו הם מנסים להבנות זהות של "אחרות" שאבדה. אין זה עניין גנטי אלא זהות הנבנית בתהליך מתמשך של בחירות המונעות מרצון.

בה בעת נשמע בחלל מונולוג של צעיר יהודי

[10]

מבריסל. קול זה הינו הצעה לקיום יהודי אחר, שאינו מושתת על רגשות הבושה הנלווים לשלילת הגלות. הוא מחייב את הגלות ואת העמדה המוסרית הנלווית לכמיהה להיות מיעוט, להיות תמיד עם ה"אחר". האלטרנטיבה המוצעת אינה של "גלות" או "פזורה", ביטויים המכילים בתוכם את המרכז, כי אם קיום דה-טריטוריאלי. משאת הלב של החברה היהודית היתה במשך דורות לחזור למרכז ההיסטוריה, וכוחה של שאיפה זו היתה בכך שהיא בלתי מושגת, מדומיינת - אוטופית. התגשמות המרכז המחודש ביטלה את אותה כמיהה מאחדת. האם אחדות זו יכולה להתקיים רק כאשר המרכז חסר?